

суджень; визнання в кінцевому підсумку рівноцінності протиборчих висловлювань, досягнення душевної незворушності та неупередженості, що є особливо важливим для того, щоб мати можливість уникнути суб'єктивних оцінок і переваг при викладі різних теорій.

Така світоглядна позиція викладача соціально-гуманітарних дисциплін дозволить не тільки передати і сформувати певну суму знань, необхідні вміння, а і загальнокультурні та загальнопрофесійні компетенції майбутнього випускника ЗВО і громадянина сучасного українського суспільства.

Т. М. Гайворонська

ЧИТАННЯ ЛЕКЦІЙ: ДЕЯКІ АСПЕКТИ МЕТОДИКИ

Нині одним із головних напрямів у сфері освітньої та наукової діяльності університету, як і інших закладів вищої освіти України, є формування інтелектуальної, високоморальної, професійно компетентної особистості.

Найважливіша роль у навчальному процесі завжди належала саме лекції, яка розглядається як логічно вивершений, науково обґрунтований і систематизований виклад певного наукового або науково-методичного матеріалу.

Окреслене завдання є багатопрофільним, через що потребує високопродуктивних методологічних і методичних засад.

Під методологією науки розуміють вчення про методи пізнання, теоретичне обґрунтування методів і способів пізнання, які використовуються в науці; певні теоретичні принципи, логічні прийоми і конкретні способи дослідження правових явищ. Методологічні аспекти правових досліджень становлять ті загальні питання, без вирішення яких не можна вивчати окремо взяті аспекти. Значення методології не обмежується тільки вивченням права, вона необхідна і в повсякденній практичній діяльності.

В основу методології читання лекцій покладено комплексний підхід до аналізу питань певних тем.

При викладанні лекційного матеріалу використовуються дві групи методів наукового пізнання: загальнонаукові (діалектичний, системно-структурний, історичний, формально-логічний, аналіз та синтез) і спеціальні правові методи (метод тлумачення правових норм, порівняльно-правовий метод) та ін.

Так, базовою методологічною основою наукового пізнання є діалектичний метод. Історичний метод дає змогу виявити історичні закономірності та особливості розвитку різних правових систем, зокрема реформування правових відносин.

Застосування формально-логічного методу обумовлює послідовність висловлених суджень, понять і висновків, а також аналіз положень нормативно-правових актів. Використання порівняльно-правового методу дає можливість проаналізувати положення вітчизняного чинного законодавства, принципи та законодавство ЄС.

Призначенням статистичного методу є вивчення кількісних показників і їхніх змін у правовому процесі та оброблення цих результатів для наукових і практичних цілей.

Спеціально-юридичному методу притаманний опис правової науки, юридичних норм. Цей метод дає можливість встановлювати зовнішні ознаки правових явищ, виробляти як поняття, так і їхнє формулювання. Завданням цього методу є аналіз змісту чинного законодавства та практики застосування цього законодавства державними органами. Методом аналізу забезпечується вивчення юридичних особливостей правових явищ, проводиться їх класифікація, а також вивчається взаємозв'язок з іншими явищами суспільного життя. Суть системно-функціонального методу полягає в тому, що право вивчається за допомогою та із застосуванням системно-функціонального підходу. Формально-юридичний і герменевтичний методи дозволяють встановити та зіставити зміст окремих приписів законодавства України. а метод юридичного прогнозування – з'ясувати перспективи розвитку й удосконалення права та законодавства України.

Таким чином лекція як один з основних видів занять покликана формувати у студентів основи знань з певної наукової галузі. Отже, лектор повинен враховувати, що науковий рівень лекції визначається саме його методологічною культурою.

О. Ю. Александрова

ЧОМУ УКРАЇНСЬКІЙ СИСТЕМІ ОСВІТИ ПОТРІБНА АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

За європейські стандарти в освіті часто видають що завгодно, крім академічної доброчесності. Проте новації не мають сенсу, поки в освітній системі немає завдання надавати та здобувати освіту – одні учасники освітнього процесу зображують навчання, інші готують пакети документів про наявність навчального процесу незалежно від його реальної наявності, яка, як здається, взагалі не хвилює численних контролерів. Контролери перевіряють документи, але ми не спостерігаємо жодних занепокоєнь щодо навчального процесу ані в деяких приватних університетах, ані деяких державних, щодо яких в соцмережах розміщують численні свідчення практичної відсутності навчального процесу.